

Despre Ion Barbu si opera sa-a doua parte

In interviul acordat lui Felix Aderca, intitulat De vorba cu Ion Barbu ("Viata literara", 15 octombrie 1927) poetul raspunde tentativelor de periodizare ale lui Aderca explicand unitatea de substanta a operei sale. Fata de eticheta "parnasiana" a primelor poezii, Ion Barbu spune: "Parnasul nu e cuprins tot aici. Caracteristica lui Heredia sau Leconte de Lisle este conceptia unei anume Grecii (...) academica, decorativa. Helada la care aderasem acum zece ani era Helada lui Nietzsche: Elanul, cutreierand dinamic fiintele si ridicand extatic un cer platonician".

Despre faza "anton-pannesca" el face urmatoarele observatii: "Legatura dintre aceasta prima faza si a doua (ce-ti este placut s-o numesti "anton-pannesca") o intrezezi? E cautarea unei Grecii mai directe, mai putin filologice. E vorba, desigur, de o Grecia, simpla ipoteza morala, din care deriva o norma de civilizatie si creatie. Credeam a fi recunoscut in pitorescul si umorul balcanic o ultima Grecia. (...) Aceste preocupari coincid cu aparitia temei fundamentale - solemna, neasteptata - vizitand intaia data versurile mele si marcandu-le. Moartea si somnul (Nastratin Hogea la Isarlak, Domnisoara Hus, Cantec de rusine).

Sondagiile acestea in structura nevazuta a existentei salveaza poate cele ce scriam pe-atunci, desolidarizandu-le in destin de literatura de pitoresc si de pastisul folcloric (...)

Mai departe, poetul respinge apartenenta sa la expresionism si sugereaza alte forme de incadrare: "Nu vrei sa vezi mai degraba in aceasta a treia faza o incursiune in sfanta raza a Alexandriei? Tema transcendentă din Jazzband pentru nuntile necesare: sensul feminin al Luceafarului, initierea intelectuala, disociativa a cercului Mercur, deopotriva in dominatia triumfala a Soarelui, este de un elenism de decanta, lin element modern, insa, la care se adauga tonul gros si buf in care e scrisa o parte din bucata. Ecoul faptei creatoare inregistrat cu un ras fonf al demiurgului!

Imi ceri lamuriri si asupra combatutei Uvedenrode. Iata ce isi voi spune (...): o incercare, mereu reluata, de a ma ridica la modul intelectual al Lirei. Faptul poetic initial: cununa poetica si Lira. La aceasta puritate aeriana, in care poetii englezi se asaza, pare-se, toti, urmand un singur instinct al Cantului, vream sa invit poezia noastra. In incertitudinea libera a lirismului omogen, instruind de lucrurile esentiale, delectand cu viziuni paradisiace: intr-un astfel de lirism, nimic din convergenta, inca darwiniana, a formelor individuale..."